VERGADERING VAN DE GEMEENTERAAD
op Maandag 2 Februari 1948, des namiddags 2.30 uur.

Voorzitter: de heer A.J.van der Moolen, wethouder.
Secretaris: de heer W.M.B.Bosman.
Voorts aanwezig de heren: S.Slagveld, W.van der Werff, J.Blom, Mevrouw A.M.Mol-van Bellen, de heren A.Kerkman, J.L.C.Lindeman, G.Tates, M.Weber, C.A. Groos, P.Terol, C.Slegers en P.G.van Kuijk.

Mevrouw van Fenema wordt binnengeleid door Mevrouw Mol.

De heer van der Moolen opent de vergadering en stelt aan de orde het enig punt van de agenda:
Installatie van de nieuwe burgemeester.

De secretaris doet voorlezing van het Koninklijk Besluit van 7 Januari 1948, nr.13, waarbij met ingang van 1 Februari 1948 tot burgemeester van Zandvoort is benoemd, de heer Mr.H.M.van Fenema.

De Voorzitter verzoekt vervolgens de heren Slagveld en Terol de nieuwe burgemeester binnen te leiden.
De heer van der Moolen spreekt dan als volgt:
Mijnheer de Burgemeester,

Mag ik van deze plaats U gelukwensen met Uw benoeming als burgemeester van onze gehavende, maar mooie badplaats.

Uw benoeming kwam onverwachts en was niet in overeenstemming met de verwachting, daar men overtuigd was een benoeming te zien in overeenstemming met de politieke constellatie der gemeente.

Al was dit voor vele een teleurstelling, aan de andere kant vond men deze troost, dat Uw benoeming als persoon veel overeenstemming had met Uw voorganger Burgemeester van Alphen.

Ook U mijnheer de Burgemeester heeft veel ervaring opgedaan zowel in het binnen- als buitenland, maar ook Uw werkzaamheden in het maatschappelijk leven geven ons de verzekering, dat U de belangen van onze gemeente met een brede blik zal bezien.

Als ik spreek over een brede blik, dan bedoel ik daarmede, dat Zandvoort met zijn mogelijkheden om duizenden mensen een stuk gezondheid te geven, een verantwoordelijke taak heeft tegenover het grote achterland waaronder Amsterdam en Haarlem.

Men noemt Zandvoort wel de longen van Amsterdam en Haarlem, daarom vraag ik mezelf wel eens af, mede als gevolg van de grote kapitaal-investeringen, die die nodig zullen zijn om de grote massa te geven wat zij in Zandvoort verwachten, meer directe belangstelling te vragen van deze gemeenten zojuist door mij genoemd.

Mijnheer de Burgemeester, het deed mij genoegen te vernemen, dat U aanwezig was op het congres van de Maatschappij van Nijverheid en Handel en dat U daar een uiteenzetting beluisterde van het wederopbouwplan van Zandvoort en dit voor U een aansporing was te solliciteren naar het ambt van burgemeester van deze zo zwaar getroffen gemeente.

U meende daarin te zien een levenstaak, het plan had Uw bewondering en belangstelling.

Er is tot nog toe niet veel gebouwd aan wat men noemt de industrie van Zandvoort, namelijk het bouwen van hotels, pensions, café's, restaurants en badbedrijven. Ik hoop dat de toewijzing van het bouwvolume 1948 het mogelijk zal maken deze zo belangrijke objecten te zien verwezenlijken.

Als ik spreek over het bouwen van pensions en hotels enz., dan zijn dat objecten die het ons mogelijk maken gasten voor langere duur te ontvangen, maar daarnaast vraag ik Uw aandacht voor het bouwen van middenstandswoningen of kleine villa's, die Zandvoort weer forensenplaats maken.

Het zou onjuist zijn Zandvoort alleen afhankelijk te laten zijn van mooi weer, er moet enige stabiliteit zijn in de huishouding der gemeente.

Mijnheer de Burgemeester, met enige trots durf ik te zeggen, dat het gemeentebestuur zover als mogelijk was, is overgegaan tot het bouwen van arbeiderswoningen en wij de eerste kustgemeente zijn, die het mogelijk maakte 41 woningen te betrekken. 18 woningen worden eerstdaags opgeleverd en nog 103 woningen zijn in aanbouw, terwijl een van Uw eerste werkzaamheden zal zijn mede te werken tot het geven van een crediet voor het bouwen van nog 50 arbeiderswoningen.

Daar ik weet dat Uw belangstelling daarvoor zeer groot is, heb ik het vertrouwen dat het werken aan deze sociale taak voor U een voldoening moet geven.

Het wederopbouwplan waarvan de grondleggers zijn Burgemeester van Alphen (als man van de practijk) en Ingenieur Friedhoff (als architect) mag voor U de grondslag zijn voor de opbouw van Zandvoort.

Er is in de raad van Zandvoort geen volledige overeenstemming ten opzichte van het plan, moge het U gegeven zijn dit verschil van inzicht te overbruggen, daar elke gedachte over de opbouw gedragen wordt in het waarachtige belang van Zandvoort.

Mijnheer de Burgemeester, ik heb lang stil gestaan bij het wederopbouwplan, hoe kan het anders, het plan draagt in zich de mogelijkheid datgene te doen wat Zandvoort als badplaats verplicht is tegenover de grote massa, die hier een stuk gezondheid komt opdoen.

Een grote steun moge het voor U zijn in Zandvoort een zelfstandig bureau voor de wederopbouw te bezitten, daarnaast dat Uw ambtenaren al enige jaren zijn getraind, als ik het zo zeggen mag, in de weder opbouw materie.

Mijnheer de Burgemeester, naast het probleem van de wederopbouw vragen nog vele dingen Uw belangstelling en medewerking.

Ik behoef U niet te zeggen, dat vooral het strand leven veel aandacht vraagt, daar men voorzichtig moet zijn niet te veel over te hellen naar een of andere uiterste opvatting.

Het strandschap, waar U als burgemeester voorzitter van is, is het lichaam met verordenende bevoegd

heid over dit strandleven.

Ook vreemdelingenverkeer, georganiseerd tot een semi-officieel lichaam, vraagt Uw aandacht, daar de naam Zandvoort steeds in de belangstelling moet blijven, daar Zandvoort niet zonder vreemdelingverkeer kan.

Mijnheer de Burgemeester, ik kan zo wel doorgaan. U is nu burgemeester van deze gemeente, geen gemakkelijke maar toch een mooie taak, waarbij U veel tot stand kan brengen en U kunt er van overtuigd zijn, dat ook de raad van Zandvoort U daarbij zal steunen.

U krijgt de beschikking over ambtenaren die, daar ben ik van overtuigd, volledig hun plicht doen. Ik verzeker U, ook namens mijn collega wethouder, dat wij U zoveel als in ons vermogen ligt daarbij zullen steunen.

Ik hoop dat het U gegeven moge zijn veel en belangrijk werk tot grotere bloei van Zandvoort tot stand te brengen en hiermede verklaar ik U voor geïnstalleerd.

Daarna hangt de heer van der Moolen de heer van Fenema de ambtsketen om.

Burgemeester van Fenema aanvaardt thans het voorzitterschap der vergadering en houdt de volgende rede:

Mijnheer de Loco-burgemeester, Mijne heren wethouders
Mevrouw, Mijne Heren leden van de raad,
Mijnheer de Gemeente-secretaris,
Dames en Heren,

Het zij mij vergund, alvorens mij met een persoonlijk woord tot U allen te richten, mijn diepgevoelde dank en eerbiedige erkentelijkheid uit ts spreken jegens Hare Majesteit de Koningin voor het feit, dat het Hoogstdezelve heeft behaagd mij te benoemen tot burgemeester van deze veelbelovende gemeente !

Ik moge daaraan direct toevoegen woorden van grote dank en waardering jegens de raadgevers der Kroon, jegens Z.E. de Minister van Binnenlandse Zaken en jegens de Heer Commissaris der Koningin in deze provincie voor de steun die zij aan mijn benoeming wel hebben willen verlenen.

Mijnheer de Chef van het Kabinet van de Commissaris der Koningin in Noordholland, het is mij een grote voldoening U hier aanwezig te zien; ik moge U verzoeken mijn dankwoord wel aan Uw Commissaris te willen overbrengen;

Mijnheer de Wethouder van Amsterdam, Uw tegenwoordigheid bij mijn installatie, mede namens de burgemeester der Rijkshoofdstad, stel ik op bijzondere prijs;

Ik spreek het vertrouwen uit, dat de samenwerking tussen de gemeenten Amsterdam, Haarlem en Zandvoort in het Strandschap, waarvan ik de leden tot mijn groot genoegen hier aanwezig zie, van de meest vriendschappelijke aard zal zijn en tot practisch bruikbare resultaten zal leiden.

Mijnheer de Burgemeester van Haarlem, Mijne Heren Burgemeesters der omliggende gemeenten, ook U heet ik hier gaarne van harte welkom.

Onnodig te zeggen, dat gij op mijn volle medewerking

en belangstelling kunt rekenen in alles wat de samenwerking tussen onze gemeenten kan bevorderen.
Dames en Heren genodigden, U allen dank ik ten zeerste voor Uw tegenwoordigheid op deze blijde dag; in het bijzonder hen, die, van zeer ver zijn gekomen, zich de moeite van een lange, veelal matig comfortabele reis getroostend om mijn installatie bij te wonen.
Dames en Heren, Het past, meen ik, wanneer men zelf in vreugdestemming verkeert, een ogenblik in gedachten te verwijlen bij hen, die leed hebben te dragen. Ik doel hiermede in het bijzonder op de nabestaanden van hen uit deze gemeente, die in de oorlogsdagen en in de daarop gevolgde zware jaren der bezetting het hoogste wat een mens geven kan, hun leven, hebben geofferd voor de vrijheid van ons Vaderland !
Hen allen gedenkende wil ik hier twee namen noemen, en wel die van Wim Gertenbach en Aart Oskam, die beiden gevallen zijn door de hand van de overweldiger. Ik moge U verzoeken, Dames en Heren, U een kort ogenblik van Uw zitplaatsen te verheffen om met mij in stilte hun nagedachtenis te eren.
Hun nabestaanden mogen er van overtuigd zijn, dat wij niet alleen met woorden maar ook met daden zullen tonen het door hen gebrachte offer waard te zijn.
Dames en Heren, het zal U zonder meer duidelijk zijn, dat het mij, gezien de beperkte tijd, die mij thans ter beschikking staat, niet mogelijk is een volledige opsomming te geven van alle onderwerpen van gemeentelijk beleid, waarop mijn belangstelling zal zijn gericht. Ik meen mij dan ook te moeten bepalen tot een tweetal punten, die ik van uitzonderlijk belang acht voor een korte bespreking, om te eindigen met een prognose ten aanzien van het van mij te verwachten beleid.
In de eerste plaats noem ik U het vraagstuk van de huisvesting, het moeilijkste probleem, waarmee gemeentebesturen en andere met de oplossing daarvan belaste instanties te kampen hebben. Een hooggeachte collega heeft, naar ik in een courant las, kortgeleden verklaard, dat hij de maatregel van de inkwartiering verkiest boven de bouw van noodwoningen. Ik moet U zeggen, dat mijn opvatting ter zake eerder het tegengestelde is: inkwartiering, Dames en Heren, beschouw ik als een miserabel lapmiddel ter oplossing van het woningvraagstuk; noodwoningbouw, of laat ik liever zeggen de bouw van hulpwoningen (noodwoningen klinkt zo armoedig) is m.i. onder bepaalde voorwaarden te prefereren boven inkwartiering. Tot heden heb ik nog nimmer gehoord van een geval waarin inkwartiering een succes is gebleken, zelfs daar waar men oorspronkelijk als goede vrienden met samenwoning begon, eindigde deze met de grootste moeilijkheden. Mij is een geval bekend, van twee echtparen, waarvan de mannen evenals de vrouwen tezamen in een kamp in Indië hadden gezeten, en die bij de betrokken instantie met een dringend verzoek kwamen om tezamen in één huis te mogen worden ondergebracht. Zij waren grote vrien-

den geworden en harmonieerden uitnemend. Dat is een jaar geleden... Thans moet de politie er dagelijks komen om de "vrienden" te scheiden ! Ik behoef U zeker niet te zeggen hoe funest dergelijke toestanden, die helaas niet tot de uitzonderingen behoren, voor de harmonische ontwikkeling van huwelijks- en gezinsleven zijn.

Ik zal er dan ook naar streven inkwartiering tot het allernoodzakelijkste te beperken en tot de kortst mogelijke tijd, terwijl de bouw van hulpwoningen, b.v. voor diensten en instanties, die thans slechts voor een gedeelte van het etmaal van particuliere huizen gebruik maken, dient te worden overwogen, opdat deze huizen weer aan hun oorspronkelijke bestemming kunnen worden teruggegeven.

Er is echter slechts één manier om het vraagstuk der huisvesting werkelijk op te lossen, en die manier kan met één woord worden aangeduid: BOUWEN, snel en veel ! - Nu werpe men mij niet tegen de bekende bezwaren, die men altijd weer hoort: gebrek aan geld, gebrek aan materialen, te kort aan arbeidskrachten. Die moeilijkheden zijn er inderdaad. Wanneer ze er niet waren, zou de herbouw van ons vaderland ook geen probleem zijn. Het moet mij in dit verband van het hart, dat in de jaren vóór de oorlog door de betrokken instanties niet altijd met ver-vooruitziende blik is gewerkt aan de vervanging van oud door nieuw en aan de sanering van talloze woonwijken in den lande, die daarvoor toen reeds ongetwijfeld rijp waren. Te grote zuinigheid in de jaren van welvaart maakt de oplossing van het woningvraagstuk thans nog aanmerkelijk moeilijker. Dat betekent evenwel geenszins dat wij ook maar een ogenblik bij de pakken moeten gaan neerzitten; integendeel, het financieel en materieel tekort dwingt ons tot maximale efficiency en tot optimaal gebruik van arbeidskrachten.

In dit verband kan het slechts tot verheugenis stemmen, dat, naar ik vernam, bepaalde formulieren binnenkort slechts in <u>zesvoud</u> in plaats van in <u>zevenvoud</u> behoeven te worden ingediend. Dit gaat tenminste al aardig in de richting van de <u>eenvoud</u>, welke wij zo gaarne als het kenmerk van het ware huldigen !

Een ander verheugend teken van het doordringen van de eis van maximale efficiency is de tendenz om de gemeentebesturen wat meer vrijheid van beslissing te geven in zaken de locale wederopbouw betreffende, en hiermede dus de al te straffe centralisatie wat losser te maken.

Het optimale gebruik van arbeidskrachten eist:

1o. behoud van het bestaande arbeidspotentieel in de bouwvakken;

2o. uitbreiding van dit potentieel, door het instellen van opleidingscursussen.

Ik vraag mij af, of het niet juist is, dat, waar wij de mijnwerkers, die zo uitzonderlijk belangrijke arbeid voor ons economisch herstel verrichten, terecht op bijzondere wijze materieel en sociaal tege-

moet komen, wij ook de bouwvakarbeiders, die ons toch een dak boven ons hoofd moeten geven, de gunstigst mogelijke arbeidsvoorwaarden doen deelachtig zijn.

Hierdoor wordt de kans op vermindering van het bestaande potentieel door afvloeiing naar andere bedrijfstakken aanzienlijk verkleind en deelname aan uitbreiding van dit potentieel gestimuleerd.

Tot mijn groot genoegen heb ik inmiddels mogen constateren, dat in deze gemeente metterdaad aan de realisering van de eis tot zo snel en zo veel mogelijk bouwen wordt gewerkt: meerdere honderden woningen zijn hier in aanbouw of worden aanbesteed, wat voor een betrekkelijk kleine gemeente van ruim 9000 inwoners reeds een behoorlijke prestatie moet worden genoemd; een woord van hulde voor het ook op dit gebied door mijn voorganger getoonde initiatief is hier wel op zijn plaats. Alle tekenen wijzen er op, en ik zal daartoe met kracht mijn aandeel bijdragen, dat wij hier in deze richting voortgaan.

En hiermede, Dames en Heren, kom ik aan punt twee, n.l. de wederopbouw van de badplaats Zandvoort. Het spreekt wel vanzelf, dat de nieuwe burgemeester bij zijn intrede in de gemeente aan dit wel bij uitstek belangrijke onderwerp enkele woorden wijdt. Immers de badplaats is voor Zandvoort de kern van haar bestaan, de levensader voor haar ontwikkeling en vooruitgang. Zonder de badplaats is Zandvoort een vriendelijke maar weinig belangrijke gemeente, met de badplaats kan Zandvoort zich ontwikkelen tot een der welvarendste en bloeiendste gemeenten des lands. Wij bezitten hier een zeer speciaal soort industrie en wel, men vergeve mij de ietwat onvriendelijk klinkende uitdrukking: de vreemdelingen-industrie. Men verwarre dit woord vreemdelingen-industrie niet met vreemdelingen-exploitatie, niets is minder waar, want het welbegrepen belang van Zandvoort moet niet zijn het exploiteren van vreemdelingen, maar moet er op uit zijn het de vreemdelingen in onze gemeente zo prettig en comfortabel mogelijk te maken, opdat zij met dankbaarheid en vreugde aan hun verblijf bij ons terugdenken en dit gaarne zullen willen herhalen.

Met zeer veel belangstelling heb ik dan ook het plan voor de wederopbouw van Zandvoort van Ir. Friedhoff gezien en in grote trekken bestudeerd, en ik meen te mogen zeggen, dat dit plan, behoudens de wijzigingen die de eisen van de practijk en van gezond bedrijfsbeheer wellicht zullen stellen, in grote trekken reëel genoemd kan worden. Het is mij bekend, dat ten aanzien van dit plan verschillende stromingen in de gemeente bestaan, voorstanders en tegenstanders, maar ik ben overtuigd, dat degelijk overleg en wijs beleid deze stromingen ten slotte in één bedding zullen doen samenvloeien ter bereiking van het gestelde doel.

Men heeft van mij in de pers geschreven, dat ik in mijn vorige gemeente een wat dure burgemeester ben geweest, maar gelukkig werd daar aan toege-

voegd, dat de plannen door mij voorbereid en uitgevoerd economisch volkomen verantwoord waren. Ik hoop, dat dit hen, die wellicht zouden vrezen voor te groots opgezette plannen heeft gerustgesteld. Wat hier in Zandvoort zal worden voorbereid en uitgevoerd, uiteraard in volledige samenwerking met de wethouders en met de raad, zal grondig overwogen en financieel verantwoord zijn. -

En thans Dames en Heren, ben ik gekomen aan het laatste onderwerp, waarvoor ik een ogenblik Uw aandacht zou willen vragen: Ik meen, dat de inwoners van Zandvoort, voor wie ik een vreemde ben, enig recht hebben om zich te mijnen aanzien te oriënteren. Ik wil daarom in het kort de beginselen noemen, welke aan mijn beleid ten grondslag zullen liggen, opdat dit de prognose nopens de richting waarin zich dit beleid denkt te bewegen kan vergemakkelijken.

Men heeft mij van verschillende kanten gevraagd welke mijn politieke overtuiging is en of ik lid ben van een politieke partij. Ik heb daarop geantwoord, dat ik geen lid ben van een politieke partij en ik meen dat dit juist is. Een burgemeester, die werkelijk boven de partijen wil staan kan beter geen lid van een politieke partij zijn: dit bevordert een onbevangen, uitsluitend op het algemeen belang gericht oordeel en voorkomt mogelijke gewetensconflicten bij beslissingen die niet geheel stroken met de partijbeginselen.

Dit standpunt sluit echter geenszins een eigen politieke, of laat ik liever zegen levensovertuiging uit. Hierover moge ik het volgende zeggen: Als grondslag van ons bestaan aanvaarden mijn gezin en ik onvoorwaardelijk het begrip der Goddelijke Leiding. Wij willen ook in onze nieuwe gemeente gaarne onze godsdienst vrijelijk belijden. Voorts dient een burgemeester, wiens taak het immers is het morele en materiële peil zijner gemeente zo hoog mogelijk op te voeren, een sterk gemeenschapsbesef te hebben. Het aankweken van burgerzin onder zijn gemeentenaren, thans meer dan ooit nodig, kan alleen met vrucht geschieden, indien de burgemeester zelf werkelijk medeburger wil en kan zijn.

Iedere Zandvoorter van goeden wille kan gelijkelijk op mijn belangstelling en steun, waar deze worden gevraagd en nodig zijn, rekenen. Ik zal hier geen vriendjespolitiek voeren; mijn spreekuur staat voor ieder open.

Naast sociaal voelend moet een burgemeester naar mijn mening vooruitstrevend zijn, of laat ik dit veel misbruikte woord liever mogen vervangen door <u>evolutionair</u>. En hiermede wil ik mij gaarne aansluiten bij de woorden van Professor Huizinga in zijn voortreffelijke brochure, "Nederland's Geestesmerk": "Een Staat zal gezonder zijn naarmate het politieke leven een zuiverder afspiegeling is van de drie menselijke temperamenten", n.l. het <u>behoudend temperament</u>, eigen aan hen, die, met slechts matige belangstelling voor het experiment, wensen te behouden hetgeen zij thans bezitten aan geestelijke en mate-

riële waarden; het vooruitstrevende, evolutionnaire temperament, eigen aan hen, die met behoud van het goede, dat onze vaderen ons hebben overgeleverd, in moreel en materieel opzicht naar omhoog streven, naar verbetering en ontwikkeling in de overtuiging, dat het leven niet stilstaat en steeds nieuwe actie van ons eist; en ten slotte het revolutionnaire temperament, eigen aan hen, die met omverwerping van het bestaande, daarvoor in de plaats iets geheel nieuws, waarvan zij in vele gevallen een niet altijd scherp omlijnde voorstelling bezitten, willen stellen. Ik meen mijzelf tot de tweede groep te mogen rekenen, zonder dat ik overigens tekort wil schieten in eerbied voor anderer overtuiging.

Mijnheer de loco-burgemeester, ik ben met U begonnen, ik wil gaarne met U eindigen: Ik dank U voor de hartelijke en ernstige woorden, die ge in Uw installatierede tot mij hebt willen richten en voor de t.a.v. mijn optreden uitgesproken verwachtingen. Ik moge U en de overige raadsleden de verzekering geven van mijn streven aan deze verwachtingen te beantwoorden en van mijn warme belangstelling voor de taak die mij wacht. Ik zeg U gaarne mijn vertrouwen en volle medewerking zonder voorbehoud toe.

Ik dank de pers voor de vriendelijke woorden waarmede zij mijn gezin en mij heeft willen verwelkomen; ik stel dit op zeer bijzondere prijs. Dit geeft de burger, die ik van Zandvoort wil zijn, moed. Mijn gezin en ik hopen spoedig tot de Zandvoorters te zullen worden gerekend.

Dames en Heren, ik eindig met de bede, dat het Gode moge behagen Zijn Zegen op mijn werk te geven.

Ik dank U.

Vervolgens wordt nog het woord gevoerd door de heer Slagveld, die als volgt spreekt:

Mijnheer de Voorzitter, Na de laatste vergadering met Uw voorganger, enige dagen geleden, hebben we thans de eerste vergadering met U, de nieuw benoemde burgemeester.

Veroorloof mij, mede namens de raad, mijn gelukwensen met Uw benoeming tot burgemeester van Zandvoort aan te bieden.

Moge spoedig blijken, dat het Koninklijk Besluit, hetwelk Uw benoeming inhield, een gelukkig besluit is.

Wat mijzelf betreft, vind ik de keuze van U, zakenman, niet te verwerpen. Immers weet een zakenman maar al te goed, dat het geld door enig bestuur soms zo gemakkelijk uitgegeven, door de belastingbetalers, vooral in de naaste toekomst, met harde, ingespannen arbeid zal moeten worden verdiend.

Mijnheer de Voorzitter, Schertsend zegt men wel eens: "Burgemeester van een afgebrand dorp". U bent tans burgemeester van één, voor 1/3 gedeelte, afgebroken dorp.

Ik hoop en vertrouw, dat het Uw eer als jong-burgemeester te na komt, als dat 1/3 gedeelte door herbouw niet spoedig zou veranderen in b.v. 1/10 gedeelte.

Hiervoor zult U echter moeten ploeteren, Burgemeester, daar men in Den Haag U wel, althans voorlopig, met het bekende kluitje in 't riet zal zenden, doch ik verzeker U, dat de raad met de commissies, niet achter, doch naast U zullen staan.

Bovendien kunt U rekenen op de medewerking van het gehele gemeentepersoneel.

Mijnheer de Voorzitter, Een volledige opsomming van alles wat gedaan moet worden, zou mij te ver voeren. Op één belangrijke aangelegenheid wil ik echter Uw bijzondere aandacht vestigen.

De Zandvoortse industrie is in nood. Nood met een hoofdletter. Er zijn geen pensions en hotels meer, om de gasten te ontvangen.

Het zou voor U, Burgemeester, een uitzonderlijk succes zijn, als het U in samenwerking met het Plaatselijk Bureau voor de Wederopbouw en met deskundige voorlichting, van de evenals U, op 1 Februari in functie getreden directeur van publieke werken, gelukte te bewerken, dat pensions, hotels en cafébedrijven, met rijksvergoeding zullen kunnen worden gebouwd.

Mijnheer de Voorzitter, Zet onder deze taak Uw burgemeesterschouders, U zult zien, het is de moeite waard.

Mijnheer de Voorzitter, Mede namens de raad heet ik U met Uw gezin van harte welkom in onze gemeente.

Wij wensen U èn Uw gezin, in gezondheid, een langdurig verblijf, in een U passende woning, in ons midden.

Wij verwachten dat onze dorpsgenoten U niet alleen als burgemeester, doch spoedig óók als burgervader zullen gaan beschouwen.

Moge Uw arbeid voor Zandvoort zegenrijk zijn !

Ik heb gezegd.

De Burgemeester dankt de heer Slagveld voor zijn woorden.

Spreker geeft voorts de verzekering, dat hij de vreemdelingenindustrie spoedig hoopt op te bouwen en uit te breiden; spreker verwacht niet, met een kluitje in het riet te zullen worden gestuurd.

Sluiting

Hierna sluit de Voorzitter de vergadering.

Aldus vastgesteld in de openbare vergadering van de raad der gemeente Zandvoort, gehouden op.....................1948.

De Voorzitter,

De Secretaris,